

Byla C-388/20

Prašymas priimti prejudicinį sprendimą

Gavimo data:

2020 m. rugpjūčio 14 d.

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas:

Bundesgerichtshof (Vokietija)

Nutarties dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą priėmimo data:

2020 m. liepos 23 d.

Ieškovė ir kasatorė:

Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände – Verbraucherzentrale Bundesverband e. V.

Atsakovė ir kita kasacinio proceso šalis:

Dr. August Oetker Nahrungsmittel KG

BUNDESGERICHTSHOF (Aukščiausiasis Federalinis Teismas)

NUTARTIS

<...> paskelbta:

2020 m. liepos 23 d.

<...>

byloje

Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände – Verbraucherzentrale Bundesverband e. V. (Federalinė vartotojų centrų ir asociacijų sąjunga), <...>

<...> Berlynas,

ieškovė ir kasatorė,

<...>

prieš

Dr. August Oetker Nahrungsmittel KG, <...>

Bylefeldas,

atsakovę ir kitą kasacinio proceso šalį,

<...> (**orig. p. 2**)

<...> *Bundesgerichtshof* I civilinių bylų kolegija

nutarė:

- I. Sustabdyti bylos nagrinėjimą.
- II. Pateikti Europos Sąjungos Teisingumo Teismui šiuos klausimus prejudiciniam sprendimui priimti dėl 2011 m. spalio 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 1169/2011 dėl informacijos apie maistą teikimo vartotojams, kuriuo iš dalies keičiami Europos Parlamento ir Tarybos reglamentai (EB) Nr. 1924/2006 ir (EB) Nr. 1925/2006 bei kuriuo panaikinami Komisijos direktyva 87/250/EEB, Tarybos direktyva 90/496/EEB, Komisijos direktyva 1999/10/EB, Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2000/13/EB, Komisijos direktyvos 2002/67/EB ir 2008/5/EB bei Komisijos reglamentas (EB) Nr. 608/2004 (OL L 304, 2011 11 22, p. 18; klaidų ištaisymas OL L 266, 2016 9 30, p. 7, toliau – Informacijos apie maistą reglamentas), 31 straipsnio 3 dalies antros pastraipos ir 33 straipsnio 2 dalies antros pastraipos išaiškinimo:
 1. Ar Informacijos apie maistą reglamento 31 straipsnio 3 dalies antra pastraipa turi būti aiškinama taip, kad ši taisyklė taikoma tik maistui, kuris turi būti ruošiamas, o jo ruošimo instrukcijos yra pateiktos?
 2. Jei į pirmąjį klausimą būtų atsakyta neigiamai: ar žodžiai „100 g“ Informacijos apie maistą reglamento 33 straipsnio 2 dalies antroje pastraipoje reiškia 100 gramų parduodamo produkto, ar – bent jau taip pat – 100 gramų paruošto maisto? (**orig. p. 3**)

Motyvai

- 1 I. Atsakovė gamina, be kita ko, fasuotą maisto produktą „Dr. Oetker Vitalis Knuspermüsli Schoko + Keks“ ir prekiauja juo Vokietijos rinkoje stačiakampio gretasienio formos kartoninėje pakuotėje. Ant siaurojo šoninio pakuotės paviršiaus pateikiama „Informacija apie maistingumą“, nurodant energinę vertę ir riebalų, sočiųjų riebalų rūgščių, angliavandenių, cukrų, baltymų ir druskos kiekius, viena vertus, 100 gramų parduodamo produkto, kita vertus, paruošto maisto porciijoje, kurią sudaro 40 gramų šio produkto ir 60 mililitrų 1,5 % riebumo

pieno. Pakuotės priekinėje pusėje, pagrindiniame regėjimo lauke, kartojama informacija apie energinę vertę ir riebalų, sočiųjų riebalų rūgščių, cukrų ir druskos kiekius 100 gramų paruošto maisto porcijoje, kurią sudaro 40 gramų produkto ir 60 mililitrų 1,5 % riebumo pieno.

- 2 Ieškovė yra <...> *Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände – Verbraucherzentrale Bundesverband e. V.* Ieškovės nuomone, tokiu atsakovės produkto pateikimu pažeidžiamos Informacijos apie maistą reglamento nuostatos dėl maistingumo deklaracijos išraiškos vienai porcijai, nes priekinėje pakuotės pusėje nurodyta ne 100 gramų parduodamo produkto, o 100 gramų paruošto maisto energinė vertė.
- 3 Po rezultatų nedavusio oficialaus pranešimo ieškovė pareiškė ieškinį ir prašo:

įpareigoti atsakovę <...> nutraukti komercinėje veikloje aktyviais veiksmais ar pasyviai vykdomą „Vitalis Müsli“ reklamą, kaip parodyta [toliau pateiktame] K2 priede, nurodant informaciją apie vienos porcijos maistingumą ir nenurodant papildomai 100 gramų parduodamo, t. y. neparuošto, produkto energinės vertės. **(orig. p. 4)**

DARBINIS VERTINIMAS

(orig. p. 5)

- 4 Be to, ieškovė prašo atlyginti 214 eurų fiksuoto dydžio išlaidas ir palūkanas.
- 5 *Landgericht* (apygardos teismas) ieškinį patenkino <...>. Atsakovės dėl šio sprendimo paduotas apeliacinis skundas buvo patenkintas ir ieškinys atmetas. Kasaciniame skunde, kurį pateikti leido apeliacinis teismas, ieškovė toliau laikosi savo reikalavimo, o atsakovė prašo kasacinio skundo netenkinti.
- 6 II. Sprendimas dėl kasacinio skundo priklauso nuo Informacijos apie maistą reglamento 31 straipsnio 3 dalies ir 33 straipsnio 2 dalies išaiškinimo. Taigi prieš priimant sprendimą dėl kasacinio skundo reikia sustabdyti bylos nagrinėjimą ir, remiantis SESV 267 straipsnio pirmos pastraipos b punktu ir to paties straipsnio trečia pastraipa, kreiptis į Europos Sąjungos Teisingumo Teismą dėl prejudicinio sprendimo.
- 7 1. Apeliacinės instancijos teismas nusprendė, kad nurodyti reikalavimai nėra pagrįsti pagal *Gesetz gegen den unlauteren Wettbewerb* (Įstatymas dėl kovos su nesąžininga konkurencija, toliau – UWG) 8 straipsnio 1 dalies pirmą sakinį, 3 straipsnio 1 dalį ir 3a straipsnį, siejamus su Informacijos apie maistą reglamento 33 straipsnio 2 dalies antra pastraipa ir UWG 12 straipsnio 1 dalies antru sakiniu, ir šiuo klausimu konstatavo:
- 8 Tokia pareiga vienintelėje nuostatoje, kuria gali būti grindžiamas atsakovės įpareigojimas produkto pakuotės priekinėje pusėje papildomai šalia jau esamos informacijos apie maistingumą nurodyti parduodamo produkto energinę vertę ir kuri yra įtvirtinta Informacijos apie maistą reglamento 33 straipsnio 2 dalies antroje pastraipoje, atsižvelgiant į taikomų Informacijos apie maistą reglamento nuostatų sisteminių ryšių iš esmės nėra nustatyta. Ant siaurojo šoninio atsakovės produkto pakuotės paviršiaus pateikiama informacija, kuri nėra ginčijama, skirta Informacijos apie maistą reglamento 30 straipsnio 1 dalyje reglamentuojamai privalomajai maistingumo deklaracijai. Priekinėje pakuotės pusėje informacija pakartojama, kaip tai suprantama pagal Informacijos apie maistą reglamento 30 straipsnio 3 dalies b punktą. Šiuo klausimu (**orig. p. 6**) Informacijos apie maistą reglamento 33 straipsnio 2 dalies antroje pastraipoje nustatyta, jog tuo atveju, jeigu šioje pakartotinėje informacijoje maistingųjų medžiagų kiekiai ir energinė vertė nurodomi tik vienai porcijai, energinė vertė (papildomai) nurodoma ir 100 gramų. Į klausimą, ar, kaip mano ieškovė, žodžiai „100 gramų“ Informacijos apie maistą reglamento 33 straipsnio 2 dalies antroje pastraipoje reiškia 100 gramų parduodamo produkto, ar, kaip mano atsakovė, (taip pat) 100 gramų paruošto maisto, reikia atsakyti pagal pastarosios nuomonę.
- 9 Pagal Informacijos apie maistą reglamento 31 straipsnio 3 dalies antrą pastraipą informacija apie energinę vertę gali būti susijusi ir su paruoštu maistu, jei, kaip nagrinėjamu atveju, pateikiamos pakankamai išsamios jo ruošimo instrukcijos, o informacija susijusi su vartoti paruoštu maistu. Apygardos teismo nuomone, Informacijos apie maistą reglamentas neleidžia daryti išvados, kad „ruošimas“ šiuo klausimu turi būti suprantamas tik kaip „platesni veiksmai“, kaip, pavyzdžiui,

virimas arba šildymas. Informacijos apie maistą reglamento 32 straipsnio 2 dalies nuostata, pagal kurią energinė vertė ir maistinių medžiagų kiekis nurodomi 100 gramų arba 100 mililitrų, turi būti taikoma kartu su Informacijos apie maistą reglamento 31 straipsnio 3 dalimi, todėl energinė vertė pagal šią nuostatą turi arba gali būti nurodoma arba 100 gramų parduodamo produkto, arba 100 gramų paruošto maisto. Informacijos apie maistą reglamento 33 straipsnio 2 dalies pirmos pastraipos nuostatoje, leidžiančioje nukrypti nuo 32 straipsnio 2 dalies, būtent šioje byloje nagrinėjamu reglamento 30 straipsnio 3 dalies b punkte nurodytu atveju nustatyta, kad maistinių medžiagų kiekis išimties tvarka gali būti išreiškiamas ir vienai porcijai, kurios svoris arba tūris nebūtinai siekia 100 gramų arba 100 mililitrų. Informacijos apie maistą reglamento 33 straipsnio 2 dalies antroje pastraipoje reikalaujama tokiais atvejais nurodyti energinę vertę tiek vienai porcijai, tiek 100 gramų. Nėra pagrindo aiškinti išraiškos „100 gramų“ 33 straipsnio 2 dalies antroje pastraipoje kitaip nei 32 straipsnio 2 dalyje, pagal kurią energinė vertė gali būti nurodoma ir 100 gramų paruošto maisto. **(orig. p. 7)**

- 10 2. Sprendimas dėl kasacinio skundo priklauso nuo klausimo, ar Informacijos apie maistą reglamento 31 straipsnio 3 dalį ir 33 straipsnio 2 dalį reikia aiškinti taip, kad tokiu atveju, kaip nagrinėjamas šioje byloje, draudžiama naudoti reklamai informaciją apie maistingumą, išreikštą vienai paruošto maisto porcijai, papildomai nenurodant 100 g parduodamo maisto produkto energinės vertės.
- 11 a) Pagal Informacijos apie maistą reglamento 30 straipsnio 1 dalies pirmą pastraipą privalomojoje maistingumo deklaracijoje nurodoma informacija, kuri, kaip ir atsakovės produktas, patenka į šio reglamento IV skyriaus 3 skirsnio taikymo sritį (žr. reglamento 29 straipsnį): energinė vertė (a punktas) ir riebalų, sočiųjų riebalų rūgščių, angliavandenių, cukrų, baltymų ir druskos kiekiai (b punktas). Šie duomenys pagal Informacijos apie maistą reglamento 34 straipsnio 1 dalies pirmą sakinį turi būti pateikiami tame pačiame regėjimo lauke (2 straipsnio 2 dalies k punktas) ir pagal 34 straipsnio 2 dalies pirmą sakinį, jei – kaip nagrinėjamu atveju – pakanka vietos, pateikiami lentelės forma, o skaičiai išdėstomi stulpeliu. Šios privalomosios maistingumo deklaracijos reikalavimui įvykdyti skirta ant siaurojo šoninio atsakovės produkto pakuotės paviršiaus pateikiama informacija, kuri nėra ginčijama.
- 12 b) Jei, kaip nagrinėjamu atveju, ženklinant fasuotą maisto produktą pateikiama privalomoji maistingumo deklaracija pagal Informacijos apie maistą reglamento 30 straipsnio 1 dalį, pagal 30 straipsnio 3 dalies b punktą ant pakuotės gali būti pakartojama informacija apie energinę vertę kartu su riebalų, sočiųjų riebalų rūgščių, cukrų ir druskos kiekiais. Pagal Informacijos apie maistą reglamento 34 straipsnio 3 dalies pirmos pastraipos a punktą šie duomenys pateikiami pagrindiniame regėjimo lauke (2 straipsnio 2 dalies l punktas), bet pagal 34 straipsnio 3 dalies antrą pastraipą gali būti pateikiami kita nei nurodytoji 34 straipsnio 2 dalyje forma. Šioje byloje nagrinėjami pakuotės priekinėje pusėje pateikiami duomenys apie energinę vertę, riebalus, sočiąsias riebalų rūgštis, cukrų ir druską yra tokia neprivaloma, pasikartojanti informacija. **(orig. p. 8)**

- 13 c) Neaišku, ar Informacijos apie maistą reglamento 31 straipsnio 3 dalies antra pastraipa turi būti aiškinama taip, kad ši nuostata taikoma tik tiems maisto produktams, kuriuos reikia paruošti ir kurių paruošimo būdas yra nurodytas (pirmasis prejudicinis klausimas).
- 14 aa) Pagal Informacijos apie maistą reglamento 31 straipsnio 3 dalies pirmą pastraipą nurodoma parduodamo maisto produkto energinė vertė ir maistinių medžiagų kiekiai, nustatyti reglamento 30 straipsnio 1–5 dalyse. Pagal 31 straipsnio 3 dalies antrą pastraipą prireikus informacija gali būti susijusi su paruoštu maistu, jei pateikiamos pakankamai išsamios jo ruošimo instrukcijos, o informacija susijusi su vartoti paruoštu maistu. Reglamento 31 straipsnio 3 dalies taisyklė taikoma ne tik privalomajai maistingumo deklaracijai (30 straipsnio pirma pastraipa), bet ir neprivalomai pasikartojančiai maistingumo deklaracijai (30 straipsnio 3 dalis).
- 15 bb) Nagrinėjama informacija pakuotės priekinėje pusėje (pagrindiniame regėjimo lauke) apie energinę vertę (energiją), riebalus, sočiąsias riebalų rūgštis, cukrų ir druską yra susijusi ne su parduodamu maisto produktu (reglamento 31 straipsnio 3 dalies pirma pastraipa), o su paruoštu maistu (31 straipsnio 3 dalies antra pastraipa), t. y. su dribsniais, paruoštais su pienu, pateikiama pakankamai išsami ruošimo instrukcija (į 40 g dribsnių įpilama 60 ml 1,5 % riebumo pieno), o informacija susijusi su vartoti paruoštu maistu. Kolegijos nuomone, apeliacinės instancijos teismas teisingai nusprendė, jog Informacijos apie maistą reglamentas neleidžia daryti išvados, kad „ruošimas“ pagal šią nuostatą turi būti suprantamas tik kaip „platesni veiksmai“, kaip, pavyzdžiui, virimas arba šildymas.
- 16 cc) Vis dėlto nėra aišku, ar Informacijos apie maistą reglamento 31 straipsnio 3 dalies antra pastraipa, kaip per posėdį nagrinėjant bylą kasacine tvarka teigė kasatorius, taikoma tik tiems maisto produktams, kuriuos, kaip, pavyzdžiui, tirpias sriubas, pudingo miltelius, tirpius (**orig. p. 9**) gėrimo miltelius, padažo miltelius arba kepimo mišinius, reikia paruošti ir kurių ruošimo instrukcija, be kita ko, yra pateikta. Šis klausimas svarbus sprendimui, nes nagrinėjamu atveju pastaroji sąlyga neįvykdyta. Dribsniai gali būti ruošiami įvairiais būdais. Jie gali būti ruošiami, pavyzdžiui, su pienu arba su jogurtu, o pieno produktai gali būti įvairaus riebumo; be to, į dribsnius gali būti pridedama kitų sudedamųjų dalių, pavyzdžiui, vaisių ar medaus. Negalima vienareikšmiškai atsakyti į šį klausimą.
- 17 1. Vadovaujantis Europos Sąjungos Teisingumo Teismo jurisprudencija, iš vienodo Sąjungos teisės taikymo ir lygybės principo reikalavimų matyti, kad kai Sąjungos teisės nuostatoje aiškiai nedaroma nuorodos į valstybių narių teisę, norint nustatyti šios nuostatos prasmę ir apimtį, jos reikšmė visoje Sąjungoje paprastai turi būti aiškinama savarankiškai ir vienodai. Aiškinant būtina atsižvelgti ne tik į nuostatos formuluotę, bet ir jos kontekstą ir nagrinėjamu teisės aktu siekiamą tikslą (2018 m. birželio 21 d. Teisingumo Teismo sprendimas *Oberle*, C-20/17, NJW 2018, 2309, 33 punktą; 2019 m. gegužės 23 d. Sprendimas *WB*, C-658/17, NJW 2019, 2293, 50 punktą).

- 18 2. Bendrinėje kalboje „paruoštas maistas“ iš esmės reiškia visus paruoštus valgyti maisto produktus; tokį maistą reikia skirti nuo maisto produktų, kurie savaime yra iškart valgomi, kaip, pavyzdžiui, vaisiai <...>. Iš Informacijos apie maistą reglamento 31 straipsnio 3 dalies antros pastraipos nuostatos reguliavimo konteksto taip pat matyti, kad sąvoka „paruoštas maistas“ iš esmės apima visus vartoti paruoštus maisto produktus. Tiesa, įvadinis šios nuostatos žodis „Prireikus“ galėtų reikšti, kad ši nuostata neapima visų atvejų, kuriais informacija yra susijusi su paruoštu maistu. Atsižvelgiant į teisės normos tikslą (**orig. p. 10**) neatmestina, kad ji taikoma tik tiems maisto produktams, kurių paruošimo būdas yra nurodomas. Pagal reglamento 35 konstatuojamąją dalį nuostatomis dėl privalomosios maistingumo deklaracijos siekiama užtikrinti galimybę palyginti produktus, esančius skirtingo dydžio pakuotėse. Tam, kad pateikiama informacija apie maistingumą būtų patraukli vidutiniam vartotojui ir atitiktų savo informavimo paskirtį, ji turėtų būti paprasta ir lengvai suprantama (žr. reglamento 41 konstatuojamąją dalį). Tuo atveju, jei maisto produktas gali būti ruošiamas skirtingai, su gamintojo siūlomu paruošimo būdu susijusi informacija apie paruošto maisto energinę vertę ir maistinių medžiagų kiekius paprastai neleidžia palyginti jo su atitinkamais kitų gamintojų maisto produktais. Pakankamas energinės vertės ir maistinių medžiagų kiekių palyginamumas tokiais atvejais gali būti užtikrinamas tik jei informacija yra susijusi su parduodamu maisto produktu. Ši išvada leistų teigti, kad informacija apie energinę vertę ir maistinių medžiagų kiekius tokiais atvejais negali būti susijusi su paruoštu maistu ir turi būti susijusi su parduodamu maisto produktu.
- 19 d) Jeigu į pirmąjį klausimą būtų atsakyta neigiamai, kiltų klausimas, ar žodžiai „100 g“ Informacijos apie maistą reglamento 33 straipsnio 2 dalies antroje pastraipoje reiškia 100 gramų parduodamo produkto, ar – bent jau taip pat – 100 gramų paruošto maisto (antrasis prejudicinis klausimas).
- 20 aa) Pagal Informacijos apie maistą reglamento 32 straipsnio 2 dalį reglamento 30 straipsnio 1–5 dalyse nurodyta energinė vertė ir maistinių medžiagų kiekis nurodomas 100 g arba 100 ml. Pagal reglamento 33 straipsnio 1 dalies a punktą reglamento 30 straipsnio 1–5 dalyse nurodyta energinė vertė ir maistinių medžiagų kiekiai papildomai prie pirmiau nurodyto išraiškos būdo gali būti nurodomi vienai porcijai ir (arba) vartojimo vienetui, kuris yra vartotojui lengvai atpažįstamas, jei etiketėje nurodomos naudojamos porcijos arba vieneto kiekis ir pakuotėje esančių porcijų arba vienetų skaičius. Pagal reglamento 33 straipsnio 2 dalies pirmą pastraipą, nukrypstant nuo 32 straipsnio 2 dalies, (**orig. p. 11**) 30 straipsnio 3 dalies b punkte nurodytais atvejais maistingųjų medžiagų kiekis ir (arba) XIII priedo B dalyje išvardytų referencinių suvartojamų kiekių procentinis dydis gali būti nurodomi tik vienai porcijai arba vartojimo vienetui. Tokiais atvejais pagal reglamento 33 straipsnio 2 dalies antrą pastraipą energinė vertė nurodoma 100 g ar 100 ml ir vienai porcijai arba vartojimo vienetui.
- 21 bb) Pagal Informacijos apie maistą reglamento 33 straipsnio 2 dalies pirmą pastraipą atsakovė nagrinėjamu 30 straipsnio 3 dalies b punkte nurodytos neprivalomos pakartotinės informacijos apie energinę vertę ir maistingųjų

medžiagų kiekį atveju galėjo nurodyti maistinių medžiagų kiekį tik vienai porcijai. Ji taip pat turėjo teisę nurodyti maistinių medžiagų kiekį – kaip ir nurodė – vienai paruošto maisto porcijai, nes reglamento 33 straipsnio 2 dalies pirma pastraipa vienodai taikoma tiek tuo atveju, kai informacija yra susijusi su parduodamu maisto produktu (reglamento 31 straipsnio 3 dalies pirma pastraipa), tiek, kaip šioje byloje, su paruoštu maistu (reglamento 31 straipsnio 3 dalies antra pastraipa). Byloje nagrinėjamu atveju atsakovė taip pat nurodė maistinių medžiagų kiekį „tik“ vienai paruošto maisto porcijai; tam neprieštarauja aplinkybė, kad porcijos dydis, kuriuo atsakovė rėmėsi ir kurį nurodė etiketėje, yra „= 100 g“.

- 22 cc) Pagal Informacijos apie maistą reglamento 33 straipsnio 2 dalies antrą pastraipą atsakovė privalėjo išreikšti energinę vertę 100 g arba 100 ml ir vienai porcijai arba vartojimo vienetui. Atsakovė nurodė energinę vertę vienai paruošto maisto porcijai ir kiekybiškai įvertino šios porcijos dydį – „= 100 g“. Vis dėlto kyla klausimas, ar atsakovė, pateikdama šią informaciją, taip pat įvykdė savo pareigą nurodyti energinę vertę „100 g“. Taip būtų tik tuo atveju, jei žodžiai „100 g“ reglamento 33 straipsnio 2 dalies antroje pastraipoje, kaip teigia atsakovė, (**orig. p. 12**) reiškia bent jau taip pat 100 gramų paruošto maisto, o ne tik, kaip teigia ieškovė, 100 gramų parduodamo maisto produkto. Negalima vienareikšmiškai atsakyti ir į šį klausimą.
- 23 dd) Nei minėtos nuostatos tekstas, nei reguliavimo kontekstas neleidžia pateikti atsakymo į šį klausimą. Taigi į šį klausimą galima atsakyti tik atsižvelgiant į maistingumo deklaracija siekiamą tikslą.
- 24 1. Pagal reglamento 35 konstatuojamosios dalies pirmą sakinį siekiant užtikrinti galimybę palyginti produktus, esančius skirtingo dydžio pakuotėse, tikslinga ir toliau reikalauti teikti privalomą 100 g arba 100 ml produkto maistinės vertės nuorodą ir prireikus leisti teikti papildomą porcijos maistinės vertės nuorodą. Tam, kad būtų galima palyginti skirtingų dydžių pakuotėse esančius produktus, galėtų būti reikalaujama nurodyti parduodamo produkto, o ne pagal tam tikrą receptą paruoštos maisto porcijos energinę vertę. Gali būti, kad tik informacija apie tam tikro parduodamo produkto energinę vertę suteikia galimybę palyginti šį produktą su kitų gamintojų produktais, kaip to pageidauja Sąjungos teisės aktų leidėjas. Šie produktai greičiausiai negali būti lyginami remiantis informacija apie paruoštų porcijų maistines medžiagas, nes net ir dėl paruošimo būdo kiekvienas gamintojas sprendžia savo nuožiūra. Vis dėlto iš esmės nėra užtikrinta, kad siekiant suteikti galimybę palyginti skirtingų gamintojų produktus privalomoje informacijoje arba pakuotės priekinėje pusėje būtų pateikta maistingumo deklaracija, susijusi su 100 g ar 100 ml parduodamo maisto produkto. Tiek privaloma, tiek neprivaloma informacija apie maistingumą gali būti susijusi tiek su parduodamu maisto produktu, tiek su paruoštu maistu. Be to, nebūtina privalomų duomenų nurodyti pagrindiniame regėjimo lauke, jie taip pat gali būti pateikiami kitame regėjimo lauke. (**orig. p. 13**)

- 25 2. Kita vertus, iš reglamento 41 konstatuojamosios dalies matyti, jog pateikiama informacija apie maistingumą turėtų būti paprasta ir lengvai suprantama, kad būtų patraukli vidutiniam vartotojui, atitiktų informavimo paskirtį ir kad vartotojui nebūtų painu. Tai galėtų reikšti, kad privalomoji maistingumo deklaracija dėl galbūt klaidinančio papildomai leidžiamos informacijos pateikimo kituose regėjimo laukuose neturėtų atsidurti antrame plane. Tai galėtų suklaidinti vartotoją, jei šalia paruošto maisto porcijos energinės vertės būtų nurodyta 100 g neparuošto maisto energinė vertė <...>

<...>

DARBINIS VERTINIMAS